

СЕЛО Городець – колись багатьох відомих українських талантів. Багато знаних людей народилися, жили чи якимось чином пов'язані з моєю батьківщиною. Серед них Юзеф-Ігнацій Крашевський, Віктор Мазаний, Олександр Моцик, Михайло Рибчинський, і, сподіваємося, цей список і надалі буде продовжуватися.

Та коли вже перераховувати відомі постаті Городця, то гріх не згадати Галину Гордасевич. Хоч би тому, що 19 березня у Городецькій ПШБ відбулася літературна година, присвячена 80-річчю поете-

«Я – одна із вас»

• До 80-річчя Галини ГОРДАСЕВИЧ

си. Її учасниками стали учні 10-А та 5-го класів Городецького НВК, учителі Ніна Іванівна Антоніч і Тетяна Володимирівна Моцик, бібліотекар ПШБ Євгенія Володимирівна Бірук та директор Городецького БК Наталія Соломонівна Кривко.

Звичайно, знаємо ми про Галину Леонідівну небагато, тому оповідачкою про нелегку долю поетки була Марія Силівна Ярута – подруга дитинства і майже ровесниця Галини Гордасевич (у дитинстві вони жили в одному домі, читали однакові книжки і, можна сказати, їли з однієї тарілки).

Народилася Г.Гордасевич у місті Крем'янці, але її дитячі роки та юність пройшли на Рівненщині. Батькові Галини, священику, доручили парафію в Городці, от сім'я Гордасевичів і опинилась у нашому краї. Галя була здібною до навчання і з дитинства вирізнялася з-поміж дітей своєю обізнаністю і «правильністю», оскільки виховувалася за церковними канонами. Дівчина початкову школу закінчила в Городці, ще кілька класів провчилася у Кричільську, а останні класи – в Антонівській

восьмирічці. Вступила до Острозького педучилища, але в 16 років була заарештована «за складання націоналістичних віршів і антирадянську агітацію серед студентів». Марія Силівна стверджує, що її

запам'яталося в час проживання у Городці, – це німецькі бомби, які рвалися у городах і на річці Вирці. А найбільючіша тема її творів – патріотично-національна. Кожна її поезія пронизана духом патріотизму.

Марія Силівна розповідає, що Гордасевичка (вимовляє це слово з усміхом на лиці) дуже любила Городець і була ладна чи не все віддати за нього. Вона описала його мальовничі вулиці і кутки, хоча вони були розбитими під час війни. А особливо їй подобалися люди, з якими любила го-

підтекстом, який не кожен зрозуміє з першого разу (для прикладу – «Казка про загублені самоцвіти»). І їй же належить біографічно-публіцистичне дослідження «Степан Бандера: людина і міф».

Багато можна ще писати і розповідати про людину, яка тебе захоплює, особливо коли це ще й твоя землячка, яку можна вважати одним із символів стійкості народного духу і незламності України. Це жінка, котра знала, чого хоче, і твердо йшла до своєї мети. Силі її характеру кожен міг би позаздрити, але ніхто не хотів стати на її місці і прожити її життя. Кожен, хто знав Г.Гордасевич, відкликається лише найкращими словами про неї. Отож маємо право пишатися, що Г.Гордасевич – одна з нас і що вона дійсно наша: наша пам'ять, честь і гордість. Пишаймося її літературною спадщиною, адже по собі вона лишила її ой немало. І в такий тяжкий для України час залишається лише повторити заключні слова Марії Силівни, яка, розповідаючи про Галину Гордасевич, процитувала Шевченка: «Борітеся

ворити і яким присвячувала вірші: «Людам з села Городець», «Згоріла церковця козацького бароко».

Нелегка доля, лігши на плечі тендітної жінки, навчила її боротися за життя, і не лише за

своє, а й рідного народу – поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!»

подруга з десяти років відсиділа лише три. Потрапила під амністію. І приблизно тоді ж зв'язок між дівчатами обірвався: Галя виїхала, майже нікому нічого не сповістивши.

У спогадах Галина Гордасевич писати-ме, що найбільше, що

своє, а й рідного народу – поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!»

Наталія САЛІВОНІК,
читачка
Городецької ПШБ.

На знімку:

- Г.Л.Гордасевич;
- Галину Гордасевич пам'ятають у Городці.

Салівоник Н. «Я – одна із вас»: до 80-річчя Галини Гордасевич//Волинське літературне вісник. – 2015. №12 /26 берез./ – С.7